Pawlicki Stefan,
„Krytyka Lutosławskiego".

4.

VI

Lutosławski

Krytyka Lutosławskiego.

Treść Wstęp (1-63) o teor. tych. któr. przed Luto. pisali o Logi-
Pla. i autenty. oraz chrono. jego dzieł = wielu bada: przyj-
mowali od czb. (?) Mind 419) docho. do przeko. że tak zwa. dial-
dialo. ~~za~~ późno ~~daty~~ powst.

Luto. rozwi. i usprawiedl. to przekon:

a) bardz. stylisty.

b) porów. logicz. nauk w róż. dział.

Pierw. część dzieła (64-193) jest głów. filolo.

druga filozofi. (193-527)

A) Część filolo. choć stan. za wst. tyl. do drug. części „jest najważ. i najoryginal. część cał. dzie." (419 M)

daj. po raz pier. kompl. sprawozd. o badan. stylometr. które ~~powst.~~ od Campb. a któr. ~~...~~ sprawoz. są w bar. rozw. ~~któ~~ — Lut. je uporządko. i uzupeł. oznacz. ich wartoś. dla chrono. pism Plat. = 500 właściwo. styl. rozt. zarówno. dla określe „stylisty. pokrew." róż. dział. zapo. nowej oryg. meto.

Luto. wycho. od założ. że Pra. są ostat. dzieł. i że mog. stwi. ze podst. porów. z 5 ostat. dział — a mowa te raz. z Praw. do porów. z drug. = są to Sofi. Poli. Fileb. Tim. Kryty. i Praw. (p. 153)

Liczb. stylist. właściwo. znachodz. się w róż. dzieło. ozn. w pewn. grani. datę ich powst. allowance etc. (M. 419)

Trzeb. także brać w rachu. warian. każd. właści. Luto. dzieli je na 4 klas: a) bar. wari. b) wari. c) powtarz. d) przypad: każd. właści: pod a) = 2 b) = 3 c) = 4 d)

Wedł. tego ozn. stosun. stylisty. każd. dzieło do Praw= w ułamk. dziesięt. =

Przeciw tej ~~meto.~~ zasad. dzłob. się niejed. poważ. = one jest ~~dosyć~~ co najmn. dobyć dowol: =

Luto. mówi o swoj. meto. że to nowa wiedz. styli, która nam daj. możno. rozstrzyg. kwest. autenty. liter. i chrono. z tą samą pewno. z którą paleogr. ozn. wiek. i autenty. manuskr. = p. 193

Krytyk. książ. - Lutosł.

Zarzuty przeciw stylometr.:

a) nie wszys. uwierz. że przedz. isto. stylu daje się waż. mierz. i licz: τί δαί; ταλλότρια; πανσελήνη; ξυμπρύταται; = M. 420

b) Moż. taka meto. w sob. usprawiedli.: ale stylist. pokrewień. tego wodz. nie dostar. pewn. niewzrusz. podsta. na któr. moż. zbudo.: chron. teor. Plat. Dzieło.

bo aut. moż. jes. tak. jego postano.: umyśl. naślad. swój dawniej. lub później. styl dla specyal. jakie. zamia.:

A możno. tak. umyśl. stylist. odmiana nie jest bynaj. wykluczo. u pisa.: tak.: jak. był Pl. o wielkoś. rozmaito. i zmie. (M. 420)

c) Jeszcz. wszy. uczon. nie zgodz. się że wścisło. Lut. wystar. aieb. zezwol. na jakąkol. pewn. konklu. co do względ. nast. i t. d.

Niektó. są bezw. udeszaj.: a w wszkz. tych. rezultatów maj. siłę przekonyw.: ale wiel. znacz. są bez żad. znacz.

N. p. p. 192 ~~rozmaite~~ różn. wyraż.: w wszyst. tych. podwoj. dostarcz. 15 stylist. wścisłow.: = śród nich takie:

ταῦν (Poli. 1. Tim. 1 Legg. 3)

νῷν (Symp. 1 Theaet. 1 Theaet. 1 Soph. 1 Poli. 3. Phil. 4 Legg 2)

τέχνα (dne: Resp. 2 Soph. 1 Polit 1 Legg 1

σφῷν Euthyd. 4 Theaet 1 Legg. 12

Kryty. Księ. Lutosł.

Że Gęwr znajdu. się międ. właściwo. późniejs. styl: a zacząć się w Eutyd. 4 razy = odpow. Luto. wedł. Roeper, że w obu diało: jedna osob: mówi do dwóch inn:; iść. ze sob. sposo nos | p. 62

Ale to stwie. dałob. się rozłożo. do mnóstw. podob. wyprd:

a wtedy rozkazat. b. się że pewna właściw. stylisty. jest tyl. wiernik. wyraz. pewn: odcien. myśli, Któr. ? r. 421

A dlaczego spostrzegł. odcień myśli ma ze każd. raz. być oznak. osob. daty czy epoki w pisan: (M. 421)

Ogół. sąd o stylo. Luto. : not proven =

Trzeba: obszerniej: wypisyw. stylist. właściwo. a staranniej: i bard. uważn. rozdzielen: tych, Któr. dot. rzeczy:

B Druga część: Księ. przedsta. rozwój naukę plat. od Eutyphr. aż do Praw. - porządkow. częś. wyni. chrono. częś: A wspód. za już to dowód. bran. ze. sposob. trakto: i z treści dialo: i z róż. cyt: alluz. do współcz. wyp. i t. d.

Trzy epoki:

a) Sokratesowe: od pierw. dzieło. aż do Gorg: Któr. stano. przejś. do drug.

b) Epok. średn. Platon: rozpocz. się z Kratyl. Symp. Fedo: a obejmu. tak. Resp. i Fedr.

c/ później. epo: do których należ. dwa wstęp. i krytyk. dzieło. Teet. i Parm. – pot. Sof. Poli. Filo. = zamierzoj. now. teor. wied. naraz. 3 działo. które przedstaw. najpóźn. rozwój plat. filo. Tim. Krytyk. Prawa –

Zarzuty: Stopniow. rozwój i wzrost plat. filo. poprzez te dzieło. w porząd. wyłożon: śmiało nakreśło chociaż

aut: niew: kład. wagę na podrzęd. lub nie nie znacz. punk.

1° Czy dla tego Symp. później od Protag: poniew: reguła wyłoż. w Protag. 347 c żeb. wykluczy. fletnicz. i podob. artyst. od filozof. biesiad = powtórz. w Symp. 176 e = gdzi: reguła ta jest tyl: a matter of course – a wyłożo. obszer. w Protago: p. 213 =

2° Czy dla tego Parm. później. poniew. Kilkakro. o młodz. porozu. 130 e 135 d 137 b = że młod. ludz. są niekonsekw.; że należ. uczyć się, póki się jest młod; że młodz. is pleasing and complacent = co tyl. daje się tłum. przez późn. wiek autor: (p. 408)

dobr: Mind = że tak. uwag. dostat. tłum się wiek. Parm = M = 422

3°/ Tam. uwag. wątpli. wart. lub błędn = na p. 314. 315. 355 =

4° Ostat. cyt: dowod. wielk: bezwzględn. w identyfiko: osób z działo. w których wyst: „Jeśli Pl. w Fedr: przypuszcz. wszystk. zastęp. Sympo: niż Fedr. to dla tego: że przekład. Fedr. nad Symp: = ale Sympo. jest figu. wart. i t. d. – Fedon nie jest wcale itd. M. 422

Krytyka Księży Lutosł.

Teor. idei jest najważn. punk. z wykł. nauk. plat.

a, Wedł. Lut. w później. Plat. udziel. istn. idei zupeł. porzu.

„Idee były istn. w duszy; one są wiecz. i niezmien. pomię. ich pierw. wzór stworzo. przez Bo. w Jego myśli (p. 523)"

b, nav. w dawniejsz. epo. „udziel. istnie. idei po za wszel. umysł. nie zost. nigd. wyraź. wypowiedz. bo przenoś. poetycz. Fedr. Resp. Fedo. i Symp. nie mogą być bran. za dosłow. wyr. prawdy oderwan." (p. 447)

c Zarzut: metod. allegory. jest głów. trudno. w trakt. Plat.

Uczen. nigd. nie będ. zgadz. się na jedno co do tej kwes; trzeb. ostatecz. wiek. się do języ. Plat. a w jego świet. teor. Lut. nie daj. się utrzym. = M. 422 =

d wyraże. αὐτὸ καθ αὑτό lub same αὐτό, któr. w epoc: tak zwan. śred. platoniz. ciąg są używ. zawsze w sob. samoistn. idei = αὐτό = przez się = jak w wyraż. αὐτοῖ γάρ ἔρωτν = gdyb. Arystot. nie był nic napis. o Plat. = sam Fedr. wystarcz. b. do wiar: w transcend. idei = M. 422,

e Powa: Aryst: któr. kryt: idei plat. stwier.: b. czt. mog. wystar. b. powa. do usunię. wszelk. wątpliwo.

f. Ale allego. jak Proteu. wiek. from every fetter M. 423

a dla p. Luto: naw. czyst. idee Fedo. bez kształt. i bez kolo; niedotykal. i niewidz., nie stkaną w umysłą. osobni. bez wol. i niezalez;

znaczą: że czyst. poję. rozu. nigd. nie są zaped. urzeczywist. w stwor: do który. się odno: jak. n.p. bezwzglę. równo. nigd. nie

znajd. się równą z żadn. równo. p. 340 =

g) Co później. Platoń. wyra. się Luto z większ. jeszcz. emfazą: dla niej nie ma ani jedn. miejsc. napis. po Parm. któreb. powied. przypuszcz. że idee istnieją. po za jako kol. duszą (p. 448)

h) Ustę. z Tim. 51 e – 52 a =

Na kon. więk. pochw: naw. bard. wielk. July 98

Recenz. Książ. w Mind przez J. Adam = pp. 419–423 =

Krytyk. Książ. Lutosł.

Zob. The Athenaeum, jan. 29 = r. 98 no. 3666 = pp. 145–146 =
Najczęst. punkt. drug. rozd. jest wiecz. Plat. do Mega. i tak zwa.
epo. megaryjsk. w dział. liter. Pl. =
Aut. odrzu. świadect. Diog. Laer. jako niewiarygod. a ma milcz.
Cic: gdy mówi o podró. Pla: za decydu: Większ: histor: przyjmu.
epo: megar: w pism. Pl: a Luto. przeciw temu polemi.
Moja uw: Wiecz: Plat. i wczesny wyj. do Meg. poleg. na dobr.
świad. a „epoka megar:" nie ma żad. związ. z świad. Hermod. który
nie mówi, że Pl. tam coś napis. Powag. Hermod. bar. wiel:
W 3im rozd. znajdu. się głów. litew. i wzrost. Książ.
Tam streszcz: rezult. przeszł. 40 publik. o styl. plat: Luto
mówi z wielk. emfazą o pewno. meto. stylometr: polegaj: na
50000 obserw:
Około 30 str. poświę. rozwoj: (unfolding) spis: stylist. większ
a 20 str. nadt. tłumacz. własn. meto. za pomo. któr. mierz. się
stylist. pokrewieńst. i ocenia: (propounding) „Prawa stylist.
pokrewień." na któr. jeg. syst. poleg. oddatcz. przedst:
oszołomion. (bewildered) czytelni. „tabli. stylist. pokrewień.
dla 22 dialo. plat: / która zabier. znow. drug. 20 str.
Tam dialo. są uporządko. w domniem. chrono. następ: sposó.

do licz. oznacz. ich wzglę. pokrew. z ostat. grupą (Sof. Poli. Fileb. Tim. Kryt. Praw.) a zwłaszcza na Praw.

Następ. także:

<u>Grupa sokrat</u>: Apolo. Eutyfr. Kryt. Charmid. Lach. Protag. Meno Eutyd. Gorg.

<u>Grupa platonizm. A</u>: Kratyl. Sympo: Fedon, Resp. I

<u>Grup. plat. B</u>: Resp. II–X Phaedr. Theaet. Parm.

<u>Grup. ostat</u>: Sof. Poli. Fil. Tim. Kryt. Praw.

Pewno: ... i ... Luto.! ~~Att~~ p. 145 =

Ibid. Att. 145–146: Moż. najzwrz: wyzn. że pomi. architek. świato. (?) Luto. i pomi. 1000 fakt. pewn: tak. skonst. zebr: nie ~~bard~~. dod. wierzy: że dokład. oznacz. stylu było najpewn. drogą do zadatu. studio. platoń. chrono:

Wielkość. ogólni. Konklu. mogą być prawdopo: wielkość. ? wniosk. wyciąg. z odmienn. klasy fakt. mogą być potwierd. przez obszern. stylisty. właściwo. ale twierdz. że wzgled. pokrewień. jedne. dzieło z drug. moż. być oznacz. w granicach dziesięć.

lub ~~twierdz~~ dowodz: że Sympo. jest później. od Kraty. lub Fedr. późniejs. od Resp. ponieważ. tamt. więc. od tych zbliżaj. się do styl. Praw w półtorej. właściwo. — jest to zwłaszcza bar. ryzyko: przedsięwz. choć. było wyrozumow. meto. nauko.

Krytyk. Księgi. Lutosł.

Alb. 146 umiej. się znajom. wyrnaj: że poszczegól. badan. auto. w tem dziel. są wynik. poprzedz. badań przyrodn. i matem:

Następ. rozdz. są zastosow. meto. i wyciąg. z niej wnios. bezwzgl. Jeżeli Fedr. później od Fedo. musi on przedst. doskonal. rozwój wyśl: jeżeli Symp. dawniej od Teet. musi zawier. mniej dosład. teor. logi:

Aut. musz: pomocy. tłumacz. tam gdz. stosow. meto. napo na trudno:

Jeżeli w Fedo. 100 b. Pl. zdaj. się odsył. do jakiej. dawniej: działo. w któr. jest ~~mowa~~ była mowa o ideach – Luto. ogląd. to za sztucz. retory. i tato. trud. usuwa =

W Kraty. 389 b mowa o idei czółenka (shuttle) = aut. objaś. że to = species, rodzaj, forma, byleb. nie idea =

W inn. miejsc. tego sam. dialo. zdaj. się auto. odno. do dawniejsz. wykład. idealiz. ale aut. objaś. że ślimy nie powin. brać na serjo tak. odsyłań, bo Pl. nie uważ. dzieł swoich za ciąg nieprzer. podejm. w któr. ~~jedn~~ każdy: odno. się do poprzedz. a odsyła: raczej odno. się do ustn. wykład. Plat.

„ Egzegeta, który zna ducha ustn. wykład. at his beck porządna niezaprzecz. korzy. nad wszyst. ~~który~~ oponent.

Także nie mamy się spodziew. żeb. Plat. przypom. nam

każd. krok. swoich now. badań lub się systen. wykład. były przez męż. uważ. za ~~syst.~~ stópn. przedm. do pisan. wykł.

Na koń. życia ogrom. postęp. geniu. Plat. który w swoich ostat. dział. odgad. najważ. teor. Dekar. i Kant. a nawet Leib. myśli o bosk. Opatrzno.

Berault. Księż. Lutos: filozo. plat. nie jest syst. objektyw. ideali. z wyjąt. 3 lub 4 dialo. któr. stano. epo. przejścio. w rozwoj. wszyst. Plat. Końco. forma Platoniz. nie jest syst. idei lecz syst. dusz o ~~[illegible]~~. a zorgan. doskonało.

Ustęp przytoczo: Plato at the beginning of his logic etc.

Należ. ubolew. że istnie. idei ciągle nie w któ. jednost. świado. jest illuz: to niestety Pl. padł ofiar. tej illu. zostaw., gdy posun. się po za teor. Sokr. ogóln. pojęć

Na wiec. w Teet. i później. dzialo. odrzu. swoj. zdrow. logicz. odrzu. wszyst. metafizy. co<u>bwebs</u>, odrzu. idee, a poprzest. na katego. i rodzaj., pojęć. i dusz.

Wszyst. rozum. uwag: na postęp. dane + Thompsonowi i Campb. a pomiz. wiele angiels. późniejsz. filo. któr. pracow. nad Pl.

a Lutosł. o Kraty: 221:

Pla. uwoln. się od przesąd. które hołdo. Krat. jakoby filolo. mogł. zastąpić miejś. filozo:

Krat. jest punkt. wyjś. w Logi. Pl.

istnie. rzeczy trwałość niezale. od słów, które je określ. i za rozważ. jako miej: rzeczy: wiecz. trwa. subst. – 386 e

ἔχειν αὐτὰ αὑτῶν τινὰ βεβαιότητα τῆς οὐσίας

429 d οὐσία δοκεῖ εἶναι ἑκάστῳ, ὥσπερ καὶ χρῶμα .. etc.

Protag. źle czyni twierdz. że każ. rzecz jest tem, czem każd. wyda się mu: 386 c

Euthyd. wierząc że każd. rzecz jest dla każde. ziem. to sam. 386 d

bo w obu raz. nie ma miejsc. dla różni. międ. złem i dobr:

w ustaw. Pl. za niezależn. od pis. Gorg.

[dla Lutosł: Gorg. wcześn. Krat =]

222

Tu zdan: Euthyd. znajd. się w Euthyd. 294 e

a Kraty. zdaj. się do niej. odno:

Orem jest subst. lub istot. rzeczy Pl. nie twier. tyl. podo. że ona musi być tw: gdy pozór się zmien.

Trwałość subst. wyni. z możno. wiedzy, której zał. Menon stawi. nie podpa. już wątpli. i tut. jest przyjęt. jako podstaw. rozumow !! =

Gdyb. rzeczy nigd. nie pozost. te sam. nie byłob. nic wcale coby nazyw. się bytem – 439 e

πῶς οὖν ἂν εἴη τι ἐκεῖνο ὃ

wiele niewątpliwie przesadnych twierdzeń, których nie możemy sprawdzić ~~dla niedostatecznych zapisków~~ po zatraceniu pism Antystenesa, czytelnik ~~z tego~~ nowożytny przedewszystkiem rażony jest brakiem jakiejkolwiek teoryi ~~naukowej~~ ~~nikt nie będzie robił zarzutu Platonowi, ani z tego, że nie dał, owego~~ sądów i sylogizmów. Wiedza jest owocem poznawania, które odbywa się, za ~~nie miał. Nowożytny czytelnik szuka przedewszystkiem o tych dwuch ...~~ pomocą trzech funkcyi, zasadniczych: tworzenie pojęć, układanie sądów, wyciągania ~~teoryi sądów i teoryi sylogizmów ale te dopiero stworzył~~ wniosków. Z tych trzech funkcyi pierwszą najgłębiej ~~wybornie~~ jest przedstawiona ~~Arystoteles. Jednakże z punktu widzenia nawet platońskiego można~~ ile wymagała tego polemika przeciw sensualistom. ~~więcej zarzucić drugiej połowie Teeteta~~. Że wiedza nie przebywa we wrażeniach, lecz powstaje przez zastanowienie się nad niemi na to każdy się zgodzi. 91) Ale czemże to zastanowienie się ~~czyli~~ sylogizm, jak Platon je zowie. 92) Niech uczony ten wyraz, głośny od czasów Arystotelesa, nikogo nie zwodzi. U Platona znaczy on zwykle ~~tylko~~ uogólnianie, zbieranie szczegółów w jedno wyższe pojęcie; 93) w dalszem zaś ~~najszerszem~~ znaczeniu każde ~~jest to~~ zastanowienie się, rozmowa nad czemś. Ale wtedy słusznie Teetet wiedzę nazywa mniemaniem prawdziwem czyli sądem, bo i (Platon tak samo mniemaniem nazywa każdą cichą wewnętrzną rozmowę duszy ~~z sobą~~ i każde stanowcze jej twierdzenie lub zaprzeczenie. 94) Dla czego tedy mniemanie takie nie miałoby być wiedzą, skoro ta się rodzi z refleksyi nad wrażeniami? Poznaliśmy jak słabymi argumentami, którymi Platon zwalcza to twierdzenie. Ponieważ zdarzają ~~mogą~~ się mniemania błędne zatem prawdziwe wiedzą być nie mogą. Usprawiedliwiliśmy ~~Wyjaśniliśmy~~ ten sofizm już to ~~przez~~ potrzebą polemiki, już to brakiem naukowej teoryi sądów. 95) Gdyby Platon był miał gotową ~~bystrą~~ byłby uznał, że wiele sądów jest wiedzą lub do niej wchodzi jako pierwszorzędne składniki.

<u>6</u> Lutosł. Krat.: 222 =

gdy rzecz się zmien. staje się inną i nie odpow. jej wiedza o niej pop. Gdy tak. ciągle zmien. wied. staje się niemożl. ponieważ wiedz. odnosi się do określon. bytu a gdy ten staje się inn. wiedz. wtedy nie może się wzn. do niego odno:

440 a – γνῶσιν,

Wiedz. zaś jeśli jest wiedzą musi pozost. niezmienn. bo jeśli się zmien. i więc. nie odpow. poz. wiedz. przest. być wied.

440 a b.

ἀλλ᾽ οὐδὲ γνῶσιν εἶναι

223

To rozumo. ~~jest~~ ma zasadn. wartość i t. d.

przeciw Schaarschmidt: że ὄντα nie są materyj. prądami

440 d. εἰ δέ ἔστι μὲν ἀεὶ τὸ γιγνῶσκον

Ujemne określ. subst.: że jest ono różne od poszczegól. rzeczy zost. otwar. bedzie czy ta subst. ma ideal. czy real. istn.

czucie, o Teetecie, ani sąd prawdziwy ani sąd z dodaniem racyi nie będzie wiedzą." 90)

Zatrzymałem się długo nad Teetetem, bo dotąd w naszym języku nie doczekał się ani przekładu ani gruntownego rozbioru. A przecież zasługuje na to, bo formą stylistycznie wykończoną i treści niepospolitą zapewnia mu trwałość niepożytą. Zwłaszcza pierwsza część odznacza się wyborną krytyką teoryi sensualistycznej rozumu ludzkiego, i wielka to szkoda, że nominaliści nowożytni, z Mill'em na czele, potem więcej materyaliści nie uważali za stosowne z nią rozprawić się gruntownie. Byłyby niewątpliwie wprowadzili znaczne zmiany do wielu swoich poglądów. Epizod zaś o życiu prawdziwego filozofa należy do pięknych ustępów w całym Platonie i może dziś jeszcze być rozważany z niemałym pożytkiem. A do wielkiej siły argumentów i piękności stylu przybywa jeszcze pierwszorzędny interes historyczny; jest to najdawniejsza, jaka zachowała się, krytyka Heraklita i Protagorasa, oparta na znajomości ich pism i bliższem z nimi obcowaniu. Wiadomo, że Platon ulegał w młodości wpływom Heraklitejczyków a prawdopodobnie znał także zwolenników Protagorasa. Nareszcie i Arystyp i Antystenes uwzględnieni, co przy braku ich pism, należy przyjąć z wielką wdzięcznością.

Pochwał tych nie rozszerzamy do drugiej i trzeciej części. Pominąwszy bowiem wiele zbyt drobiazgowych alluzyi, których dzisiaj nie rozumiemy,

9

Chociaż Sokr. ~~przed.~~ ceni argum. brany z przypomina:+ czyj. doskona. jej. niedostat. Na uwag. Sym. któremu wtórnie Keb: że z teor. przypomn. sob. przed wszystk. wyni: żył. już. kied. istnie: bywaj. zaś, że będą żyli w przyszło. odpowie. — Każ. oba dowod. połącz. z drug: wyni: żeśm. żyli, z pierwsz. że i w przyszło. będz. ~~być musi~~, ~~skoro w nieustaj. przemia. życi. i śmier. coś musi być trwa:~~ bo jeś. po śmier. życie, po życiu zaś śmier. następ: musi być coś trwa: co przez te stany cząst. przecho: Dusza zarodz: się t. j. wstęp. w now. ciał. bo umarło poprzed: t. j. rozłącz. się z ciał. dawniej. Ponieważ po tej śmier. now. następ. now. życi: dusz. nie mogł. b. przyobl. się w now. ciał. gdyb. nie ist. dalej (77 d)

Ale Sokr: uważ. że przez to nie usunięt. obawy w dowód. ułoż: — dla tego wygłas: i nowy, silniej. dowód, dać być dla nich uspokoj: których rozprosz. na zaw. złej urok. –

Wielka jest Hell: 78 a –

3° Trzeci dowód wyka. się z oster. przeciwstaw. Da się stwier. w tych słow: iż to: dusz nie dopuszcz. by mogła rozpaść się w cząs: rozpa: się to, co jest złożo; rzecz niezłoż. nie dozn. rozkła. Są zaś niezłoż. rzeczy któr. zaw. trwaj. na ten sam sposób; te zaś

+ wid. to stąd, że Geb. go podsuw. że Sokr. go rozwij. a więc zaś prow. do niej. wsz:

które zmien. się, co słowo. N. p. byt w sob. równo. ta sam. i pręk.
ta sama, o któr. była mowa, zaw. są tak. same i dozna.
wzgl. żadn. zmia. Za to pozmnożył. rzeczy pręk. – ludz. kon-
εἰκός p. 78 c — szaty są mniej lub. wzgl. pręk. i ciąg. się zmien. 78 c–e do co
rzeczy podpad. pod zmys. ale owe niezmi. trwaj. zaw. tak.
same są tyl przyst. dla myśli – owe są niewid. 79 a –

Będą zat. jedn. rzeczy niewidz. zaw. te sam. – inne widzial.
wzgl. podle. odmia. Ponie. człow. skła. się z duszy i cia-
ὁμοιότερον — ła. dusza podob. do ow. niew. : ciał. zaś widz. 79 b.
Konklu: dusza zat. więc. od ciał. podob. do byt. niewid.
a ciał. do widział.

b) Wspom. że dusza, gdy za pomo. ciał. i zmysł. coś
rozwa. ciał. ją ściąga do przedmio. któr. się. nie trwaj.
a przez to owa sama miesza się, dusza. na kształt pija: 79 c.
Gdy zaś du. sama przez się rozwa. rzeczy zwra. się
do tego, co czyst. i zaw. jest i nieśmier. a wzgl. ześ nie
zmien. i stą. się jako z niemi pokrew. ile razy sku. się
ὁμοιότερόν καὶ — w sob. i uspok. się. – i staj. się rozum.
ξυγγενέστερον — Konklu: dusza we wszystk. wzgl. podob. do tego co zaw. jest
tak sam. niż do teg. co nie jest. – 79 e

c) Gdy dusza i ciało są raz. pierw. rozkazu. drug. słuch.; pierw. panu. drug. służ. zat. pierw. podobna do tego co bosk. drug. do tego co śmiert. Rzecz. bow. boskie jest rządz. i prow.; a ~~ciało~~ śmiertel. być prowadz. i służ. — Fedon — Sam. Serg. VIII. 26. (Rep. IV. 24)

Konkl.: dusza podob. do tego co bosk. a ciał. do tego co śmier. — 80 a.

Rozważ. Ceb: i t. d.

d) Po śmie. ciało jeszcz. czas jakiś trw. w swoj. dawn. formie. chodzi. pomim. rozwiąz. się natychm. a nawet dość dł. dłu. jeśli było silne i zdrow.; jeśli zaś było nadpsp. ale zost. zabalsam. mówi. tw. (w)ieszkow. jak w Egip. — 80 c.

niektór. zaś częś. ciał: np. kości są jakoby nieśm. — 80 d.

A dusza niewidz. ~~miałaby~~ się rozprosz. i zgin. Tego nie lęka się bo jeśli jest czys.: nie zabie. z sob. nic ciełes.: bo już za życ. nie miał. z niem nic wspóln. jeśli na prawd. zajmow. się filoz. — 81.

Wsz. filoz. jest rozpamięt. śmier.

Ona pójd. do tego, co do niej jest podob. co jest niewid. i bosk. i nieśmier. i rozum. a tam przybyw. dost. szczęśliwo. bo wol. od błąk. się od szaleń. i strach. i dzik. miłość. i reszt. ludz. nieszczę. a jak się mów. o wtajem. przepędz. cał. czas pozost. w tow. bog.

81 b. Gdy zaś sprawa. ciała. skala i wszy. dla tej. że zaw. przyzw.
w tow. ciał. i folgow. i ukoch. i dz. się przez. ocean. oraz
porządkow. i rozko: tak iż się zdaj. że nic nie ida. prawdzi.
prow. tej. w ciele. i ciep. mocz. A tyk. się, wygląd. ibio
i jeu i do chwi: miło. stoi. a przyrzucaj. mieć w
mieniu. to, co sprawd. zost. dla oczu zakry. (ciem.) i niezd.
dla jest dla rozu. przedst. i prawdzi. filoz. a ~~[illegible]~~ strona. od niej.
z przestr. i unik. czy wierz. że dusza w tak. podoż. duszę
odej: sama i czy:
c. więcej przestko. tam, co ciele.
taka dusza obciąż. i ciągn. na dół bo cz. jest ciał.
d kraz. na okol. grob. i t. d.
e Tak. duszo. przez żąd. cielesno. narzr. wiąż. się z now. ciał.
które. odpow. ich skłonno. = żerło. n. p. wrzeteoni. pijacy
82 przyb. na się kształt. osłów i podob. bydl.
niesprow. i ~~[illegible]~~. i łupież. wilko. w ust. i kru. i ?
b następn. lot. ta. szczęśl. które. bez filo. praktyk. sprawiedl.
i wstęp. w łagodn. społecz. mrow. pszczół i os i mrów.
n z(rzecz. tak. w ludz. społecz.

Fedon

Zanim odpow. pragn. Sokr. ustycz. jeszcz. Cebe: Ktory
takr. nie zarzut goto. Przyzn. że dusz. istnie. w jak. życiu 87
dawniej: ale nie wyni. stąd, że będz. zaw. istnie. Mówisz,
że świat. jeszcz. trw. oraz jakiś po śmierć. a oczy. nasz. w niektór.
zat. dusz. pod każd. wzglę. doskon. od ciał. poszcz. istn. ciał.
Ale dajm. na to, że nawet: tkacz stał. i zost. po niew
zza: Czy b. świat kto twierd. że tkacz żyj. bo delek. lepiej
od szaty, która go przeżyła trwała będz. czyż zaraz się pozw.
że tkacz w ciąg. życ. zużyt ~~przeżyt~~ wiele szat, ale w koń. ostat. jego przetrwa.
Podob. dusza mogł. w ciąg. dawniej. wydrów. zużyć nie jed. ciał.
a noi. po t. życi. Atoć ostat. ciał. oraz jakiś przetrw. jej życ. C–e

Moż. wszy. odkn. po śmier. jeszcz. przygotow. kil. ciał
now. ale ~~w końc.~~ nie znalezy pewno. żeb. z oczy. nie życi.

Oba zezw. zrob. na obecn. wielk. przygnęb. wszy. 88 c
Tak byli pewni, że dusza nieśmiert. a teraz wszyst. zost. pod.
w wątpliw. Jed. Sokr. pogod. i weso. — Jutro obetn. sob. 89 b
te pukl. pięk. wos. do Fed. — a gdy ten potakn.: radzi
nim aby sob. dziś już obc.: gdyb. nie potraf. rozwiąz trud.
Ja gotow. i tak zrob. że nie zapusz. włos dopóki nie zbij. Symi. Cebe. c

89 d Przytem ostrzeg.: że nie ucier. zost. mizologiem: j. z. niepry. poszukiw. uczon. (rozumu); Mizant. znienaw. ob. ludz. ponieważ

częst. w nich się zawiód. W tak. sam sposób mizology zniechę.

\+ się do umiej. dowod. ponieważ wielkr. go zawiód.

90 c

Pot. Sokr. zbij. najpier. Sym. Dusza nie moż. być harmo. Fedon

bo a) bo harmoz. się jest przypom. tey. co się międz. już

poneto – musia. zat. dusza być, zanim wstąp. w ciał. obec.

a wted. nie będz. jej. harmo: bo ta byłab. wytwor. ził ciales. 91 e

Na to zgadz. się obaj Tebań.

harmo. nie moż. istn. przed składn. które ją wytwa. 92 b

b) żad. harmo. nie moż. być dawniej od swoich częś. składo. 93 a

ani od nich niezależ. – poleg. zaś na zgodz. ton. Otóż ~~jedna~~ harmo.

jedna ~~nie~~ moż. być mniej alb. wszyst. ~~harmo.~~ od drug: wedł. tego, czy części składn. są więc. lub mniej nastroj;

ale jedna nie moż. być więcej ~~ani~~ ~~jedn. dusza~~

~~więc.~~ dusza ~~od drug.~~ ~~też dusz. jest harm.~~ ty od drug. Jednak mów. że jedna dusza ma

rozum, cnotę i jest dobra, druga nie ma rozumu, jest występ. i zła. to ~~wszyst. dusze są~~

~~rów.~~ ~~Nie moż. być~~ ~~przeciw. temu, z czeg. się składa.~~

Ale to nie zgad. się z poję. harmonii.

bo wted. dusza dobra byłab. harmo. harmon. a zła byłaby

dysharmo. harmo. 93 c

Ale dusza nie moż. być więc. dusza od drug. ani mniej

ani harmo. nie moż. być większ. lub mniej. bo nie moż.

być więc. lub mniej zgodn. w sob. e

żad. dusza nie będ. zła. skoro jest harmo. ani w sob. nie 94 a

moż. mieć nic złeg.

Przeto dusze wszystk. żyj. istot będą jednako dobre jest. z natu. swoj. za jednako dusze

Lutosławski p. 341-42 =

Plat.

Dial.

Dialekty. jest wiedza o bycie, opart. na defin. i dzielen. jest ~~doppelt~~ dwie: tego, co żąd. = zob. 342!

p. 331 διαλεκτική = wrażenie metafory przed Plat. nie używ. a przez Plat. dopie. w Resp. VII = Phaedr. 276 e

διαλεκτικός znaczy nie jak w Kraty. Eutyd. i Xenof tego który umie pyt. i odpowiad. bez filo. zdoln.: odkrywa. jedno. w mnóst. πολλῶν 266 b:

συνιδεῖν εἰς ἓν καὶ ἐπὶ πολλὰ πεφυκόθ' ὁρᾶν etc

Resp. 537 c. ὁ συνοπτικὸς διαλεκτικός.

Crat. 390 c ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι ἐπιστάμενον

p. 421: Dialekty: nie jest jak w Resp. więc. wiedza tego, co dobre, lecz wiedza dzielen. pojęć jak w Fedro: To wazi: zwłaszcza się międ. Fedr. i Sof. (253 ἐπιστήμης - τὸ κατὰ γένη διαιρεῖσθαι etc = ! τῆς διαλεκτικῆς φήσομεν ἐπιστήμης εἶναι

twórcz. w Fajdr. to wytłum. dla tych, którzy kład. Fedr. przed Resp.

421: w dawniejsz. dialog. była dialek. tyl. sztu: pyt. i odpowi. na pyt. — Crat. 390 c jak dla Xenof. Teraz dialektyk śledzi każd. ideę poprzez jej rozmaitś. związk. i odróżn. w każd. pojęc. rozkłoz. różni. Tylk. można jedno pojęc. z wielu innemi ~~pod~~ jedn. wyższ. nad:

253 d = μίαν ἰδέαν διὰ πολλῶν, ἑνὸς ἑκάστου κειμένου χωρίς, πάντῃ διατεταμένην ἱκανῶς διαισθάνεται καὶ πολλὰς ἑτέρας ἀλλήλων ὑπὸ μιᾶς ἔξωθεν περιεχομένας καὶ μίαν αὖ δι' ὅλων πολλῶν ἐν ἑνὶ ξυνημμένην καὶ πολλὰς χωρὶς πάντῃ διωρισμένας

| Idee tut. wspominane mogą tyl. być pojęc: i ludzk. ducha, bynaj. nie samoistniej. idee w jak. przestrze. ponad nieb.

Thaedr.

Późniejsz. datę Fedr. stąd także wywodz. Lutosł. Plato's Logic p. 354 = że Fedr. nazw. autorem liczn. mów. 242 a. b = obok więg. ześ Symp.: jako wyżej.

Ma to zaczn. że podob.: Fedr. jest allus. do Fedr. (cf. Symp. 177 a gdz. Fedr. jest inicjat. mów pochw. Bies.), podob. ześ Symp. do Fedo.

Sympo.

wyżej. ześ przypuszcz. Symp. znaczy, że Plat. przekład. Fedo nad Symp. (Lut. 335)

Wzmianka Polemar. (Thaedr. 257 b) jako nawróc. na filo. ma być allus. do Rep. któr. tam (335 e) przekon. Sokr. że nie należ. źle czyn. nieprzyjaciel! Tak Lutosł. 335 –

„Toby pokaz. że Plat. osob. swoich dialo. uważ. za będ. rzeczywis. nie ich żyw. modele, któr. były już umar. gdy pisał! ibid.

Wreszcie mówi, że więc. prawdy w myśl. niż w czyn. (Rep. 473 a i pozwal. zob. rzeczywist. swobo. z Sokr. i t. d. ibid.

Teichmüller (Lit. Fehd. II. p. 22. 272) znajdz. w erotycz. Lizyas. allus. do mowy Pausan. w Sympo. i jeszcze że Lizy. w eroty. stwarz. skrytyk. Sympo. czem wywod. odpow. Plat. w Fedro.

„Któż. geniał. przypu. zdgd. dało się dzieci, tumacz. b. dla ocej Plat. wybr. wrócił. mow. Liz. jako ~~zły~~ przykład. złej retor. i dla ocey. tak siln. i z nadzwy. czas. je skrytyk. – poród. 243 c

Porów. też. Teichm. zestaw. Symp. 183 e z Fedr. 231 a, Sym. 184 c z Fedr. 233 a, Sym. 182 d z Fedr. 234 a, Sym. 218 b z Fedr. 231 d –

Lutosł.: Te allus. nie są jasn. ale stwoż. sprawdz. się gdy zwyd. się jakiś niezależn. świadect. o Liz. Erotyk.! ibid. 356

Najsil. argum.: za wcześ. data Symp. że w nim poe.: jawn. otwarc. znaczn. Fedr. nazn. i miejsc. ostatn. a Hom. porówn. 40 (Phaedr. 252 b), gdz. nie stało jego bog. wyst. na śmieszno – ibid.

Wedł. Thomps. Fedr. napis. międ. 380–378 – lub koło 379 – za tem przemaw. stylisty. względów – które pod. Luto. 357 19/.

Raeder: ibid. 358: Tak jest prawdop. choć jedn. nie jest pewn. że Fedr. później. od Rep. branej w całoś. a także pewn. że ostat. trzy księg. Rep. poprzedz. Fedr. To wynik. z porówn. stylisty. i z porówn. treści. W każd. razi. data Fedr. że został napis. koło 379 jest tak. zupełn. tak dobr. potwierd. jak dat. Sympo. koło 385

Lutosł: Plato's Logic p. 353: Phaedr – Phaedo –

1) Pierwszeńs. duszy przed ciał. zjaw. się w Fedo. 80 a jako nowa myśl a jest już ~~zupeł.~~ pewna. w Fedr. 246 b πᾶσα ἡ ψυχὴ παντὸς ἐπιμελεῖται τοῦ ἀψύχου =

zdzb. to drug. było praw: nie zważ. b. Pl. za potrzeb. tego dowód. bo krótk. zdan. wyprow. z dowod. drug. W Fedo. zaś wznos. myśl Sokr. że dusza nadz. ciał. zat. jest podob. do tego co bosk. i t. d.

2) Teor. reminisc. w Fedo. ~~przy~~ wspom. z dod. εἰ ἀληθής ἐστιν 72 e – w Fedr. przyję. 250 a jako pewna =

Zdr. w Fedo: słowa εἰ ἀληθής ἐστιν włoż. w usta Keb. który chce tyl. powiedz: że jeśli prawd. co wiesz. Sokr. wyłoż. to tego następ. będz. że dusza nieśm.

Kebes tem sam. przypom. że teor. była wier. wyłożo: Odpow. musi więc odeszł. do kt. dialog. – do Meno: a przedtym. do Fedr.

W Fedr. zaś jest przytocz. jako pewn: ponieew. poprzedn. wyłoż. jako mit 248 e = ale w porówn. z Fedon. zupeł. nie podniesio do jasno: powszechn: axyom. filoz: W Fedr. następ. mit jest że tylk. mało z dusz upadł. przypom. sob: i ta mała część

oddaj się filoz: W Fedr. przeciw. jako oczywist. bez wyjątk; tak samo w Menon:

Phaedo: 72 e wiedza jest przypomnien. – odnosi się do wszystk. ludzi –

3/ że idee ogląd. może za życia – nawet – jest w Fedo. prawdopod.

76 d: εἰ μὲν ἔστιν ἃ θρυλοῦμεν ἀεί, καλόν τε καὶ etc

100 b: ὑποθέμενος εἶναί τι καλὸν αὐτὸ etc

w Fedr. ~~jest~~ są wspóln. przedmiotem wszystk. filozof.

247 c ἡ οὐσία ... κυβερνήτῃ νῷ =

ale to znaczy wszystko, który rządzi duszą – tylko wyra. ψυχῆς

ist nur zu schauen, wenn Vernunft die Seele leitet

powinno być: ist nur von der Vern. od. durch die Vern. zu schauen, welche die Seele leit.

co do Fedo: zaś ἀεί odnosi się do wiel. przypomn. dialo. Sokr. nie dla wieł. przypom.: lecz dla przeciw: co wid. z słów, jeśli się zgodz. i dasz mi i t. d. =

Lutosław:
p. 422

Plat.
Dial.

zadan. (aim) dialekty. opera: jest wskaz. wzajem. relacyj powsz. idei:

Soph. 253 e τοῦτο δ' ἔστιν

Wiel. defin. pojęć jest dwojaki i żąd. od nas aby określ. specyfi. różni. które odróżniają: każd. pojęc. od inn. tej. sam. rodz.

Soph. 232 a

Tutaj jak w Teet. Plat. wiedz. przyszedł na różni. pomięd. wymienian. przykład. a defini. tej klasy, do której te przedmiot. należ.

240 a = τὸ διὰ πάντων

Własn. defin: Plat. nie za bard. poważ: !!

Lutosł: nie podobaj. się defini. sofist:

224 c:	224 e	231 e	268 c
224 d	226 a	235 a	

p. 423 =

Zob. uwagi Lutos. o defini. pojęć:

p. 423 = o prawdz. ideach i.t.d. !!

Lutosł. Plato's Logic p. 245 sq. — Phaedo

245: Fed. zawie. teoret. substancyzac: theoretical substantiation
pierwsz. logicz. teor: Plat.

246 W Symp. widok tak. subst. rozwij. w ekstatycz. wizyj niedostatecz. odmalow. etc.

Pierwsz. subst. tym sposob. odkryt. był Piękno. zostaj. w pewn. stosun. do Dobr: czyli Piękno. etycz.

p. 205 e ἀγαθὸν ὄν

212 a: οὐκ εἴδωλα ἀρετῆς -- ἀλλ' ἀληθῆ, ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένῳ

Ta Piękno. uczyw. w Symp. jużż dobrem, Prawd. lub wszystko. zjaw. się w pierw. chwili nagle wznieść ponad wszyst. ludz. sprawy (standards) jako jedy. subst. wrażenia.

Wkrótce wszak wszc. rozwin. się z idealn. istnie. Piękno. wznies. swoj. doświadcz. do wszystk. inn. pojęć — to sob. uzysk. w Fedon. Wybudow. syst. idei i wytłum. drog. prowadz. do tego idealiz; tak podj. na nowo bad. zaczę. w Kraty.

Odrzu. świadect. zmysł.

246: Tak w Symp: wizya ekstazy. Piękno. bywa niezależ. od zmysł. i różn. form wielk. materyal. przedstawie. Tak. ter. w Fedr. rozumej. się wiel. inn. subst. ideału. tyl. przez dusz. dostrzeg. bez pomo. ciała

65 b.c. ἡ ψυχή ... μετὰ τοῦ σώματος ... ἐξαπατᾶται

dusz. się to za pomo. rozumu

65 c: ἐν τῷ λογίζεσθαι

w dost. wied. dusza oddziel. się od ciał. i tej. zmysł.

247: Tak. subst. jak ideal. Sprawiedl. Piękno. Zdrow. Siła maj. istnie. dla rozu. nasze. wsz. jasn. nie maj. dla zmysł. nasz. osobni. (Phaed. 65 d)

choć nie może. żadn. zmysł. ich dosięg.

poznaje. je najlep. przez czyst. myśle.

65 e

Ludz. namiętno. chorob. fizycz. potrzeb. lub pragn. przeszkad. wiedzy 66 b

i prow. do woj. lub inn. kłótni. 65 c

+ przeto w miar. jak ogranicz. działan. zmysł. 67 a

Ideału wied. tyl. dostęp. jest po śmier. a na ziemi zbliż. się do +

Lutosł. p. 247: 18

Phaedo

nie moż. wiec. uczuć. się od zmysł. poniew. dusza posiad. wiedzę wrodz. wiedz. a cał. nauk. uczen. się jest przypomn. sob. tego co poznali przed tem życ.

72 e: μάθησις etc.

To przypomi. zalez. od podob. lub niepodob. bezwzględ. idei z dotyk. przedmiot. zmysł. dziwsz.

74 a συμβαίνει τὴν ἀνάμνησιν

Jedn. dostrzeg. w każd. przypad. różni. pomię. doskon. ideą a dziwsz. myśla. któr. nam ideę przypomi.

74 a: ἀναγκαῖον τόδε προσπάσχειν .. ἐλλείπει

248: obści. różni. pomię. ideą a jednostk. przykład. metaf.

ked nam Lut. obrzer. się zostaw.!

i twierd. że Plat. to odgad. bez indukc. lecz myślą!

249 Plat. nigd. w dawniej. pism. nie robi wzmian. o różni. międ. idea a zjawisk.

W Kratyl. mówi o rzecz. odpowiad. jak pozn.

w Sympo: podno. się do bezwzględ. Piękno. przez uogól. generaliz.

Któr. się jakob. dalsz. ciąg. sokratesa. indukt.

Tyl. w Fedon. budzi. wiedz. niezależ. od dotykal. jednost. i pokazu. nam pierw. wzór takich bezwzględ. idei w matem. pojęc. równo. które nie pocho. od doświad.

Uwagi: Wszyst. to już w Fedo! choć Luto. ma go za utwór późniejszy.

249. W Menon. nie ma wzmian. o różni. międz. równo. ideal. a fizycz. Przypuszcza że figu. są równ. a równo. ich znane! Tu w Fedo. twierd. że nie ma dwóch równ. przedmio. w doświad. życ. a stąd każ. pojęc. równo. dawniejsz. od życ. obecn.

Porów. równo. dwóch materyal. przedmio. nieskoń. zbliż. się do granic bezwzględ. równo.

75 a ὀρέγεται

i daje nam tyl. równo. przypomi. sob. pojęc. bezwzgl. równo. 75 a: ὁμολογοῦμεν

Robi ustęp. na koniecz. międz. ale równo to bezwzgled równo. gruntu. się różni od wyobraż. za pomo. międz. i t. d. +

+ Rozciąg. to twierdz. do wszyst. ~~osobni.~~ idea, wiedz. do matem. ~~jakiegokol.~~ ~~należ.~~ 75 d: περὶ ἁπάντων

<u>Lutosł. Plato's Logic p. 250.</u>

<u>Phaedo</u>

Wszystk. idee musiał. być wsz. razem zarazem funkcyo. umysłu

wcześn. Phaed. 75 b πρὸ τοῦ ἄρα ἄρξασθαι etc

abyśmy mogli percep. wszystko odnos. do nich

75 b τὰ ἐκ τῶν αἰσθήσεων

te idee istniej. wcześn. niezależ. od rzeczy zmysło.

Piękno. i podob. idee mają najbard. rzeczywist. rodz. bytu

niezal. od którego kol. materyal. fenome.

77 a οὐκ ἔχω

Tyl. przez te idee zrozum. rozum. świat rzecz.

76 d: ἔστι ... πᾶσα ἡ τοιαύτη οὐσία..

Wszyst. co istn. należ. do jedn. z dwóch rodz.

79 a θῶμεν δύο εἴδη

widzial. świa. materyal. wszyst. zmien.

niewidz. i ideal. zawsz. ten sam

Trwała wied. moż. tyl. odnos. się do przedm. wszyst. niezmien.

Dusza dosięg. idei, osięg. pewno. i wiedz.

79 d περὶ ἐκεῖνα

Tylko oczyszcz. duş. zbawić i uwoln. nas od cierp. 81 a

250 Zwyczajn. nad illuz. zagad. idej. filozo. możono stawia- nie po śmierci - życia. bog.

? 82 c εἰς θεῶν γένος etc. ?

Uwag: znaczy tyl. że droga do bog.

filoz. ma tyl. to za przed. co poznać niezależ. od zmysł. przez sam - myślen. daną - (które dojść) - bezpośred. intuicyj. wiedz. idei

83 a ἡ φιλοσοφία

251 powsz. pierw. uzyt. o nauc. myśli lub logi.

90 b. ἡ περὶ τοὺς λόγους τέχνη =

Kto - kolwiek. jest jeśli nie mamy wprzód. w porządku.

Kto wierz. własn. swoim myśl. bez objekty. logi. będz. często zmien. swoj. opin. a to zaprowad. go do ogól. niedowierz. ludzkiej. myśle.

90 c τελευτῶντες οἴονται -

opis tego stanu i porówny. go z mizantrop.

96 d

Przezpięcz tak. wnios. się niewiedz. psycho. o logi.

89 e 90 c d +

+ Co z tego wynika? Rozum wydaw. w przeci- gładzi, do dba wytępi. wkodli. zmysł.

Lutosławski, Plato's Logic p. 252

Phaedo

Prawda bezwzględ. może być znalez. tyl. przez czyst. myśl.
wszystko powin. być zrozum. stanowczo.. przez ideał. pragnie.
każd. rzeczy

Phaed. 97 c: εἰ οὖν τις βούλοιτο ... ὅτῃ βέλτιστον.

Przyczyno. mechani. nie jest prawdz. przyczyno. tyl. następst.
fakt. lub konieczn. warunk. wszystkiej. przyczyno.

99 b ἄλλο μέν τί ἐστι τὸ αἴτιον τῷ ὄντι, ἄλλο δὲ ἐκεῖνο ἄνευ οὗ τὸ αἴτιον οὐκ ἄν ποτ' εἴη αἴτιον –

Plat. wnosi się do wszyst. swoj. now. idealist. metafi.
gardz. wielk. mechani. stanowcz. była jako nieczystar.
Krytyka. wielk. poprzedni. Anax.

98 b–e

że nie rozum. ważno. przyczy. celow.
Jedyn. prawdzi. przycz. jest potęg. boża, prowadz. wszystk
ku najlepsze. i głównie. do pragnie. tak całe. jak wszystk.
części.

99 c: τὴν τοῦ ὡς οἷόν τε βέλτιστον

Bezpośred. poznan. bez przyrz. ideal. jest po za mocą ludzk. — Plat. szuka przeto pośred. drogi aby znal. przyrz. [illegible] — 99 c. ἐγὼ μὲν οὖν

Zaczyn. drug. podróż τὸν δεύτερον πλοῦν

Tudzież myśle. jest obraz niezupełny.. zat. dokład. poznan. myślen. powin. do przedm. prawdy

99 e: ἔδοξε δή μοι χρῆναι εἰς τοὺς λόγους καταφυγόντα ἐν ἐκείνοις σκοπεῖν τῶν ὄντων τὴν ἀλήθειαν

jak patrząc na obraz słoń. w wodz.

p. 252.

! Raz na bez drod. Plat. pozna. że myśl. jest więc nie czyst. obraz. bytu =

(p. 253) 100 a: οὐ πάνυ συγχωρῶ τὸν ἐν τοῖς λόγοις σκοπούμενον τὰ ὄντα ἐν εἰκόσι μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὸν ἐν τοῖς ἔργοις

Tak wyłoż. w Sympoz.

Lutosławski Plato's Logic p. 253

Phaedo

Teraz zastoso. metod. hipote; wyłoż. w Meno, szukaj. najpew. hipot. na któr. by mógł oprzeć się, przyjmu. jako prawdz. wszystk. co się zgad. a odrzucaj. jako fałszy. wszyst. co się sprzeci. jego fundam. twierdzen.

100 a: ὑποθέμενος ἑκάστοτε λόγον ὃν ἂν κρίνω ἐρρωμενέστατον εἶναι, ἃ μὲν ἄν μοι δοκῇ τούτῳ συμφωνεῖν, τίθημι ὡς ἀληθῆ ὄντα, ἃ δ' ἂν μή, ὡς οὐκ ἀληθῆ

Jako fundam. taka hipot. przedkła. aby przyj. niezależ. istnien. Piękna. jak zost. wyło. w Sympo. a także inn. idei

100 b: ὑποθέμενος εἶναί τι καλὸν αὐτὸ καθ' αὑτὸ καὶ ἀγαθὸν καὶ μέγα καὶ τἆλλα πάντα

Platon mówi, że nie jest nową:

100 b: οὐδὲν καινόν

lecz o czem wszęd. już mówił.

Ale błęd. byłb. wnios. że już poprzedz. mu. pisan. wykład. teor. idei, z wyjąt. pierwsz. inicya. w Symp.

p. 253 sq.

Zeżn. platoń. Sokr. zapewn. że ciąg. powta. tę zas. praw. tak samo w um. jak w obcej. rozmo.

100 b: ἐκεῖ καὶ ἄλλοτε καὶ ἐν τῷ παρεληλυθότι λόγῳ

jest to ostatn. wzmian. – za pomo. któr. Plat. z jedn. stron. wiąż. now. idee ściśle z stan. pojęć. Sokr. jak one jeszcz. istniej. w Euthyd. i Craty. 439 d.

a z drug. stron. odno. się do wzmian. z wyg. oczn. któr. mogł. były być wywoł. przez treść Sympo.

Z prac liter. Plat. niema ani jedn. ~~do~~ której dałoby się odnos. ~~to~~ tej miejs. w Fedo. poniew. żad. nie zawie. ~~ważn.~~ elemen. i fundam. wykładu teor. idei, poniew. Fed. i Resp. są niewątpli. późnie. jak się okaż. z ich psycho. i jak zost. ~~wyj~~ wyjaśn. przez ich styl

Dawniej napis. wykł. tej teor. były bob. niepotrzeb. ton dydakty. painstaking Fed. i tud. rozum. któr. Platoń. Sokr. spodzie. się i któr przypuszcz. słucha:

100 a βούλομαι δ' ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν ἃ λέγω etc.
++

++ To przypom. na pamię. ciemno: mówi, któr przypu. Ldoty. w Symp. i robi wraż. pierwsz. próby ~~[illegible]~~ piśm. wykła. (sprawozd.) p. 254 now. teor. =

Lutosławski p. 254 sq.

Phaedo

Teor. w Fed. jest uogólnien. estety. doświad. wyłoż. w Symp.

Osobnikiem tem, czem być nam się zdaj. przez udz. w idei a niestył. w idei piękno. lecz także w ideach wszystk. inn. ogól. pojęć

Wyr. μετέχειν tut. użyt.

100 c: φαίνεται γάρ μοι, εἴ τί ἐστιν ἄλλο καλὸν οὐδὲ δι' ἓν ἄλλο καλὸν εἶναι ἢ διότι μετέχει ἐκείνου τοῦ καλοῦ· καὶ πάντα δὴ οὕτως λέγω

Jak w Symp. ale oczy. aut. że nie jest [illegible] dostate. dla tego uzupeł. go inn. wyr. παρουσία, κοινωνία

100 d: οὐκ ἄλλο τι ποιεῖ αὐτὸ καλὸν ἢ ἡ ἐκείνου τοῦ καλοῦ εἴτε παρουσία εἴτε κοινωνία ... οὐ γὰρ ἔτι τοῦτο διισχυρίζομαι, ἀλλ' ὅτι τῷ καλῷ τὰ καλὰ γίγνεται καλά —

Idea obec. w osobni. alb. one maj. w niej udział. nie robi to różn. dla Pla. Te dyzj. wyraż. jego brak. które sądzi być uzupeł. pewn. jest, że pięk. rzeczy staj. się piękn.

przez piękno. albo zawdzięcz. swoj. osob. piękność ogól. idei Ten stosun. pomięd. idea a osobni. jest formal. podob. do stosun. pomięd. sokratesow. poję. a osobni. jak już wyłoż. w Eutyfr. 6 e

εἶδος ᾧ πάντα τὰ ὅσια ὅσιά ἐστιν .. μιᾷ ἰδέᾳ τά τε ἀνόσια ἀνόσια καὶ τὰ ὅσια ὅσια

! !! Ale Sokrates. poję. było wewn. przebywaj.

5 d. ταὐτόν ἐστιν ἐν πάσῃ πράξει τὸ ὅσιον αὐτὸ αὑτῷ, καὶ τὸ ἀνόσιον αὖ τοῦ μὲν ὁσίου παντὸς ἐναντίον, αὐτὸ δὲ αὑτῷ ὅμοιον καὶ ἔχον μίαν τινὰ ἰδέαν πᾶν ὅ τι περ ἂν μέλλῃ ἀνόσιον εἶναι

a zewnętrz. się w dotyk. osob. jako ich punkt podobień. gdy platoń. idea sama dla sieb. istniej. niezależ. od osobni. przystęp. tyl. samo. rozum. ~~ranimo~~ illust. zmysło.

p. 255 jednakże wyr. εἶδος i ἰδέα któr. oszn. za używ. ~~spoobod~~ do oznacz. ogól. poję. w dawniej. dziel. dialo. (przed Gor. i Kraty.) zachowu. ogól. to sam. znacz. w Sympo. i Fedo.. + – podcz. gdy transcend. idee głów. oznaczo. bywaj. przez neutr. oraz. z dod. ἐκεῖνο – Symp. 210 etc. etc. ?

+ Zob. przyp. 217/ p. 255
? lub αὐτὸ καθ' αὑτό – Symp. 211 b – Phaedo 210 e
lub przez εἶναι, zwolnod.

<u>Lutosławski</u> p. 255 sq.   Phaedo

Proste i stał. używ. słowa εἶδος lub ἰδέα na oznacz. idei transcend. należ. do cokol. późniejsz. okres. w Logi. Plat.! !

W Sympo. i Fedon. jeszcz. się chwiej. a to chwian. się wykaz. ~~sprawa~~ wielk. rozmaito. wyraz. na specjal. stosun. pomię. ideą a osobn.:

<u>Przyp.</u>: spór (μετέχειν – παρουσία, κοινωνία oraz μεταλαμβάνειν 102 b – προσδέχεσθαι. 102 d προσιέναι 102 e 103 d δέχεσθαι 102 e 103 d ἐκεῖναι 103 b μετάσχεσις 101 c

mówi wyraź. że nie opiera. się przy żadn. z tych słów

Phaedo 100 d

lecz że tyl. za pewn. uważ. pierwiast. idei oraz że idea jest przycz. stanowczą pojęcia w każd. osobn.

Zob. jedn. Archer Hind ad loc.

p. <u>256</u>.

Na tej fundam. hipote. moż. wedł. Plat. wybud. syst. wied. trzymaj. się raz. (consistent)

101 d: ἐχόμενος ἐκείνου τοῦ ἀσφαλοῦς τῆς ὑποθέσεως

Co dal. mówi Luto. należ. porówn. z Archer-Hind

Zob. jedn. Archer Hind o Xen. Mem. IV. 6. 13.

p. 256 sq.

Nowa meto. hipotet. bronić. przeciw antylogi. =

102 a

p. 257 =

należ. odróż. następuj. po sob. chwil. każd. czyn. i szukać
w nich wewnęt. zgodno. zanim się krytyk. założ. samo wzamno.

Zob. Lenber-Hind

to jest nowa meto.:

μεθοδος – 79 e 97 b.

Ta nowa meto. jest uogólnien. proces. indukcy. w Symp.

Ter. chc. dojść do bezwzgl. pewno.

Każda następn. hipot. musi być lepsza

przeciw. niż czyn. antylogi. – bada Plat. pierw. zasa.

P Plat. porzuc. że jego najwyż. hipo. gdy pis. Fedo. było
niezależ. istn. idei jako prawdz. subst. zamn. te same
niezgodn. bosk. posiadaj. i przedstawić. najwyż. rzeczywisto.
bytu. –

Lutosławski p. 257 sq.   Phaedo

Gdyb. nie ~~powtarz.~~ ciąg. twierdz. że idee są niezależ. mogłoby się identyfiko. z ogól. poję. Nie mamy jednej wskazów. ani w Fedo. ani w Symp. jakiegokol. odróżnie. międ. naszemi subjekty. pojęci. a odpow. im transc. idea. Wszyst. potwierdz. nasze przypuszcz. że Pla. w czas. gdy pis. Fed. jak i wted. gdy pis. Symp. wierzy. że moż. jest dla duszy ludz. poznaw. idee takie. jakiemi są a w tak. bezwzglę. intuic. ogól. poję. było. identy. z idea, ~~[illegible]~~ dopóki ~~gdy~~ idea pozost. tą samą tak samo gdy w nas się objaw. i zewn. nas =

103 b: αὐτὸ τὸ ἐναντίον ἑαυτῷ ἐναντίον οὐκ ἄν ποτε γένοιτο οὔτε τὸ ἐν ἡμῖν οὔτε τὸ ἐν τῇ φύσει

! Plat. jedn. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ przed. innem = zob. Archer Hind ad l. i jego introd. p. 36 sq.

p. 258

Logicz. następ. tego nas. jest tak. że siłą rzecz. nabyw. mniej. prawd. przystęp. rodz. ludz. za pomo. ogól. intuic., za pomo. Kontempl.

i rozmyśl. bez lub przew. bez doświad. zewn.

Nasz rozum. ma zdoln. odkryw. natur. rzeczy za pomoc. wytęż. zastanow. się nad ~~ich~~ natu. ich własn. idei które to idee są wspól. i ludzk. rozum. i bosk.

Logi. stro. tej naucz. góru. w przez. kontradykt. który jest. wyraż. jasno ~~jest zaraz~~ jedn. z głów. argum. za istni. idei

102 e τὸ σμικρὸν οὐκ ἐθέλει ποτὲ μέγα γίγνεσθαι οὐδὲ εἶναι, οὐδ' ἄλλο οὐδὲν τῶν ἐναντίων ἔτι ὂν ὅπερ ἦν ἅμα τοὐναντίον γίγνεσθαί τε καὶ εἶναι

Każ. idea jest tem czem jest i dla tego zaprzecz. jednokszt.
μονοειδής 83 e

Pla. w Fedo. podaj. rozwiąz. proble. stawian. w Kraty. a rozwiąz. to ostateczn. rozwiąz. w duchu przeciw. Heraklit. W Kraty. uważ. trudn. nadzwy. proble. i zapow. dalsz. badan. w Fedo. wzięta ~~swoj~~ wyni. swoich bad. a wynik ~~ich~~ ich ~~tutaj~~, nie było stało. przyjść, już wraz. w Kraty. lecz ich niezależn. od rozu. ludzk.

Porówn. się tak dzie. że przez. wszelk. przedstaw. w świe. a przyjmuj. uważ. się od dziwnego wszelk. rzecz —

Lutosławski p. 258 sq.

Phaedo

Phaed. 97 b: οὐδέ γε δι' ὅτι ἓν γίγνεται ὡς ἐπίσταμαι ἔτι πείθω ἐμαυτόν, οὐδ' ἄλλο οὐδὲν ἑνὶ λόγῳ δι' ὅτι γίγνεται ἢ ἀπόλλυται ἢ ἔστι, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῆς μεθόδου.

!! Ale to głosi Sokr. o swoj. dziecięcej. rozwoj. zanim dost. się do książ. Anax. a nie zniechęco. wyrob. sob. nową pogl.

Zob. 99 d sq i Archer Hind p. 135. 187.

p. 259

Fedon doprowa. ideali. Plat. do jeg. najwyż. i zewn. świado. przedstaw. wszystk. następs. płyn. z fundam. hipot. wyrażon. ~~pomyślan.~~ w Kraty. dotknięte w Symp. (dowcip. Jak to być mogło. Sprzecz. się z tą teor. podst. gdy nie ma jeszcze śladu po niej w dział. któr. z pewno. były wcześ. przed Fedo.

p. 259 o autenty.

p. 260 W Fedo. Plat. jeszcze walcz. przeciw niektór. następst. swoj. idealiz. Jeg. mito. religijn. Kraty. co do nieśmiert. duszy wystą. w Meno. i Gorg. a pośredn. potwierd. w Eutyd. i Kraty.

jest szczególn. nie zupeł. w zgodz. z idealiz. a który nie mamy
wprost jasno. czy on sposobz. tę nieskończ.; widzi się w Symp.
razem z pierw. promi. (zjawienia się) wiecznot. idei, tak. zjaw.
się prawie (almost) podstaw. nieśmiertel. wszystk. zam. nieśmiert.
osobist. wykład. w Gorg.

~~D~~ Teraz w Fedo. jest wyraź. zamia. platońs. Sokr. dowodz.
nieśmiert. a uważam. swoj. dowodz. do wykłada. teor. idei
które szczególnie mogą być przyjęte. wyraz ~~...~~ religijna
w nieśmiert. Ale gdy rozbier. argum. w Fedo. widzi. że
te, któr. zwyczaj. się od objek. bebe: (87 a) dowod. tyl.
potwierdzenia ~~istnie~~ indywidu. duszy na jakiś czas po śmier. nie na
zaw. Tożsam. argum. wszys. odnosz. się do idei duszy niż
do indywid. duszy, chociaż zamierz. ~~pozno. za dowod~~ bronić nieśmiertelno
duszy. Archer Hind ~~...~~ który przyjęł. na tę kwest. przeciw Hey
i Teichmüll. i wykaz. być bar. prawdopod. że Plat. pisz.
Fedo. jeszcze. przeciw. wier. w przedłuż. istnie. osobist. po
śmier. nie podzielał. w tem rzadk. nieskończ. Jeż. patrz.
na końco. rozmo. Sokr. z Kritο (115 d) musi. przyp... +

+ że Plat. dbał. rozum. koniecz. osobist. nieśmiert. i w nią wierz.

Kryty. Książ. Lutosł:

Berliner philol. Wochenschr. Artyk. T. Meyera = no. 26 pp. 803–809 = 25 czerw. 98 =

Artyk. Meyer'a ped. ... pochw: i na wszyst. praw. się zgod. ant. już części Książ. odnos. się do stylometr: ogłoś. w przekład. niem. w Zeitschr. für Phil. u. phil. Krit. CX – 97 – p. 171 – 219

Po wszk. ogł. streszcza, z dodaw. uwag pochleb. i potakuj.

Rozd. I p. 1–34 Plat. als Logiker =

Rozd. II p. 35–63. Echtheit u. Zeitfol. von Pl. Schrift.

" III p. 64–193 Plato's Stil = przed. logiczn. ... wiedzy

Zasłu: Luto: w zestaw. wszystk. dotychcz. wynik. i w zastosow. metod. przyrodn. do now. zastosow. stylisty. statyst.

Pot. ~~zestaw~~. streszcz. następ. dzieło.

Rozd. IV p. 94–218 = o dzieło. sokrate:

w Eutyfr. prakty. znajo. prawdz. defini. (12 d)
indukc. i analo. (13 a 14 a etc.
o potrzeb. dojść do ogól. pojęć 11 d
w przeciwstaw. do przykład. 6 d

wyrazy εἶδος ἰδέα παράδειγμα 6 e – jeszcze [illegible] mej. [illegible] znacze. Także prawo ogól. stosunku określ. do rzeczyw. sprawdz. 10 c – jak tyl. wynik. prakty. uwag. bez zastosow. do utwo. ogól. [illegible]

Apol. na tym sam. stanowis.

Kryton przeniesi. na χενεσιν δόξα 47 a–d. Pl. wskaz. nie doszedł do (ideału) (póżn. swego) wiedzy obiekty.

Zasadn. różni. w opin. uczci. ludzi. o kwest. etycz. za w Kryto. możeb. 49 i–d = (pow. Eutyfr. 7 d), gdy to Gorg. i wszyst. póżniej. dialo. przyzw. się zupeł. odmien. poglad =

Charmid zawie. błąd. syllogi. (159 d) który był niemoż. gdyby już był Pl. doszedł do teor. logicz. Wniosek według forma. Cesare 160 e jest wiedz. prakty.

Trzeciow. podzia. umieję. na teore. i prakty. 165 e – póżniej w Gorg. rozprowadzo. wychod. z tego sam. stanowi.

Pyt: jaki pożytek wiedzy wiedzenia 169 b 172 d = po Menonie był niemożeb.

Pozat. póżniej. widow. Plat. w pyt: czy czynno. może odnos. się do nieb. sam. jako do przedmio. 167 c e

pyt: czy wiedza wiedzy możeb. zachow. się dla wielk. myśli. 169 a

Laches zajmu. wyż. stanow. i dalej posunię. wśród dzło. sokr.

Protag dalszy post. pewnej bo

a) odkrywa niemoż. zamiana ogólu. twierdz. zgd. – 350 c 351 b

b) drugi. odkry: że każd. poję. moż. tyl. mieć jedno przeciwień. kontradykcyj. – 332 c

Kryty. Kniaź - Lutosł.

Menon poleca ćwiczen. logicz. 75 a

oznacz. cel. defini: oznacze. isto. 72 b

daje reguły metodycz. 75 d 86 e 73 e 89 a =

wygł. teor. wrodzon. idei

i opier. ją na jedności wszechświa. 81 d.

Wiedza istot. różna od opin.

i daje gwaran. nieśmiertel. 98 b 86 a 81 a 86 b

Euthyd: jest okolicznością wybuch. intere. logicz. który

przebudz. się w Menonie = cel polemi =

Gorg: stano. przejść. od filo. sokrate. do właściw. platoń,

bo treść etycz. jeszcze sokrate. - pewno. zaś spodykty. z

któr. wygłasz. są zasad. etycz = jest specyfi. plat.

Rozd. V powst. teor. ideal: p. 219 - 266

Dotychczas wymien. działo. nie zawier. żadn. badan. nad przyczy.

pewno. wesz. wiedzy - znajduj. się ono w Kraty. Sympo. Fedon.

Kraty: stało. pojęć jest warunk. zasadni. wszelk. wiedzy - 439 e

pojęcia ogól. czyli przedmio. wiedz. same tyl. niezmienn. są

440 b 439 d

określ. subst. sposob. ujemn.

?? a zostaw. nierozstrzyg. czy jej ~~przy~~ przysługu. byt ideal.

czy realn.

Sympo: myśli: oswojon. z ogólnem. i postępow. od pojęć indywidualn. do rodzajow. najgl. dochod. do intuicj. (oglądan.) ~~pojęć~~ ogóln. które są pierw. źródł. wszelk. jednostkow. jakości – 210 e – 212 a

Te idee nie tyl. są bez mater. lecz nie istnieją. ani w duszy nasz. ani gdzieindz. jako pojęc: – 211 a

Fedon usiłuj. teor. idealn. poprzeć dowod. logicz.

Rozd. VI Średni Platonizm. p. 267–362

Zastos. dot. osiągn. logicz. wiadomo. do praktyki. już to w społecz. zachow. – Resp.

już to w jednostko. – Fedr.

Bezen. przyz. że ten rozdz. bar. bogaty

Rozd. VII Refor. logiki platoń. p. 363–415

w Teet. i Parmeni.

Gdy Platon w śród. życi. miał ideę wiecu. stał. prawdy, którą należy. wprawny duch pojąć może taką, jaka jest, dostrzegł później subjektywno: wiedz. – dostrzegł. stopniow. istnien. tej wiedzy w szereg. wznosząc. się dusz aż do bosk. doskonało.

Ozdoba i celem wiedzy już nie jest bezpośred. oglad. prawdy od wiek. istniej. lecz doskonal. nasz. własn. idei aż do zbudow. syste. we wszyst. częśc. wykończon. p. 413 –

Kryty. Księgi. Luto.

Niektó. częś. szybk: rozwoj. w treść następ. działo.

Rozd. VIII Nowa teor. wiedzy p. 416 – 471 =

Najważn. rezult. Luto. z ~~vod~~trąs. Sof. Polit. Fileb:

~~pa~~ wszystk. wspól. zaczynaoz. ważno. dzielen. i klasyfika.

Te opera: spełniz. się na pojęc. ludzk. ducha które podob.

są ideom bożym. Idee już nie są dla nieb. istniej. lecz są

w ducha boż. skąd przechodz. do nasz. ducz przez obszerno. konkr.

osobnik. Świat materyal. zbudow. wed. idee Boga a

~~k~~owrażś. idee te wynalez. przez porówny. i rozróżniz. osobni.

str. 470.

Rozd. IX. Ostat. rozwój myślen. platoń. p. 472 – 516

Tim. Critias Legg napis. po ostat. podró. sycylij: Plat.

są popular. przedstaw. powstan. świat. w form. mityez. i

niektór. prakty. dążni. się wykon. twor. państw. na podsta.

ostatn. pogląd. zasadn. Plat.

Rozd. X Logika Plat 517 – 527

streszcz. wszyst. co poprzed. było rozważ. – w spos. jas-

ności porówn z najważ. dzie. Łęgowskiego o Plat. it. d.

Lutosł. p. 341 Fedr. pozn. od Fed. bo szacun. dla Anax.
i dusza jako samoruch =
i ważno. przyszy. sprawcz.
p. 351: w Fedr. pogar. poez.
nie mógł tak szybko dojść do porzuc. wędr.
dusz, która sprzeciwia się ostrożn. twierdz. w Apol.
Kryto. dusza, rewiz. Sokrat. dialog.
p. 352 Fedr. wedł. Gomp. późniejszy od Symp. i Fedr.
p. 353 = w Fedon. po raz pierw. 80 a jako nowa
myśl zjaw. się przeczyst. duszy
w Fedr. 246 b jako myśl dobrz. znana
reminiscen. w Fedonie = jako warunko prawdz.
εἰ ἄλλῃ ἔχει ἐστίν (72 e)
w Fedr. jako pewna 250 a
że idee są subst. rzeczy jest prawdopo.
76 d ? =
100 b =
w Fedro. 247 f. tylko filozof. przystęp
– 35% Ueberweg!
332–334 = dowód nieśm. w Resp. Phaedr. Legg.
374 – w Fedon. dawniej